

1. Tö - ké - le - tes volt min - den te - kin - tet - ben,

Mind a - mit, U - ram, te - rem - tél kezdet - ben, Az em - ber

tes - tét te al - ko - tád szé - pen, És lel - két é - pen.

2. Tenmagad képét adtad öreája, / Szent ártatlanság volt ékes ruhája, / Bölcsé is teted, hogy téged ismerne / S élvén dicsérne.

3. Első szüleink de félre térének, / A kísértőnek mikor engedének, / Már mi mindnyájan, kik tőlük eredtünk, / Bűnben születtünk.

4. Tagjaink mind, és bennünk minden részek / Restek a jóra, a gonoszra készek, / Nincs erőnk s a jót, noha jónak hisszük, / Véghez nem visszük.

5. Fertőbe estünk, Uram, végy ki onnan, / Szülvén minket Szentlelkeddel újonnan; / Újítsd meg rajtunk, hogy legyünk te néped, / Isteni képed.

Lengyel József (1770—1822.)